

i dag er i krise. Og der er sikkert også mange gode argumenter for, at der skal kunne ydes støtte, men jeg kan alligevel ikke helt forlige mig med tanken om, at personer ikke selv skal være bundet af de retshandler, som de indgår, og selv skal tage risikoen for dem. Sådan er det, hvis man køber ejerlejlighed eller parcelhus. Ejeren har selv risikoen ved, om markedet går opad eller nedad.

På den anden side er vi fra konservativ side opmærksomme på de problemer, der kan opstå for andelsboligforeningerne, som er kommet i klemme på grund af reglerne om offentlig støtte i perioden 1989-93, og vi er derfor ikke afvisende over for forslaget. Og vi er også enige i, at der må være en bagatelgrænse af hensyn til administrationen af loven.

Vi vil gerne vente med at tage endelig stilling på det punkt her. Jeg har i hvert fald nogle spørgsmål til ministeren.

Det foreslås endvidere, at der kan gives kommunal garanti for realkreditlån til udbedring af byggeskader – for beløb, der ligger over 80 pct.s-grænsen for realkreditlån. Det vedrører alene ejendomme, der ikke er omfattet af Byggeskadefondens skadesdækning. Da det er et tilbud og ikke et krav, at kommunerne kan kautionsere, er det rimeligt, at kommunerne i hvert enkelt tilfælde kan træffe afgørelse om, hvorvidt de kan medvirke, og derfor støtter vi dette punkt.

Forslaget om at begrænse andelsboligforeningers kautionspligt fra 80 til 60 pct. kan også fuldt ud støttes. Det gælder også forlængelse af låneperioden for garanterede lån. Det i sig selv kan måske medføre en økonomisk lettelse for andelshavere, så flere kan se sig i stand til at overholde deres forpligtelser. Det bør også være som foreslået, at der ses bort fra forbedringer, som bringer andelsværdien op.

Endelig er der de administrative opstramninger, der er lagt op til at gennemføre ved boligministerens bekendtgørelse.

Lad mig starte med at sige, at intentionerne er gode nok. Når det så er sagt, kan jeg kun se, at der vil være tale om en forøgelse af ejendommens pris med de 3 promille, der er afsat. I praksis vil jeg frygte, at det vil blive sådan, at det er bygherrens egen rådgiver, der vil blive sat på sagen, selv om det ikke er det, der er lagt op til i bemærkningerne. Hvis det er tilfældet, mener jeg nemlig ikke, man er kommet meget længere, da der i så fald vil være personsammenfald, men der kan være al mulig grund til at

tage uafhængige rådgivere ind på et tidligt stadium, som kan varetage foreningens interesser. Jeg mener bare ikke, det skal være nogen tvungen løsning.

Altså, alt i alt er Det Konservative Folkeparti forholdsvis positiv over for lovforslaget med de forbehold, som jeg har givet udtryk for, men som sagt kan vi få afklaret en del af det under udvalgsarbejdet.

Villy Søvnal (SF):

Lovforslaget har fem elementer. Jeg skal prøve at redegøre for dem punkt for punkt for at lette det efterfølgende udvalgsarbejde.

Det første punkt går ud på at nedsætte støtten, så beboernes egenbetaling sænkes fra 2,8 til 2,5 pct. Det har vi ingen problemer med.

Det næste punkt går ud på at nedsætte antallet af boliger fra 3.000 boliger til 1.200 boliger om året. Det ser dramatisk ud, men det får næppe den store betydning. Det, der er givet tilsagn om pr. 1. oktober i år, er 600 boliger. Jeg synes så, det er afgørende, når ministeren senere skal udstede en bekendtgørelse, at det er de selvgroede projekter, der prioriteres, i modsætning til de mere spekulative projekter, vi har set rundt omkring. Dem har vi fra SF's side ingen ønske om at proppe offentlige penge i.

Derudover kan man jo overveje at anvende den kvotenedsættelse, der så finder sted, på områder, hvor vi inden for det støttede byggeri ved, at der er et stort behov og et stort efterslæb. Jeg tænker på ældreboligområdet og ungdomsboligområdet. Vi vil meget gerne være med til fra SF's side at flytte rundt, så vi sikrer de to områder, hvor der er et meget stort behov, sådan at kvoterne blev forøget dér, og det er aktuelt stof, i og med at vi diskuterer den såkaldte plejehjemsreform.

Det tredje element i lovgivningen er at indføre en driftsstøtteordning for problemfyldte andelsboliger. Der er jo redegjort for det til sand oplysning for Venstre. Den offentlige støtte blev gradvis reduceret fra slutningen af 1980'erne og til i dag. Derfor skal andelsboligforeninger, som kan dokumentere, at de har problemer med at få boligerne solgt, kunne få driftsstøtte. Det vil vi også godt være med til at hjælpe på vej.

Realkreditloven ændres, så realkreditinstitutioner kan yde støtte ud over 80 pct. af ejendomsværdien med kommunal garanti, og det er specielt en hjælp for de andelsboligforeninger, der har vanskeligt ved at få lån til byggeskader. Det synes vi også er en god ting, og vi synes også, det er en nødvendig ting.